

ข้อมูลรายละเอียด
พร้อมภาพถ่าย สถานที่ ท่องเที่ยว
เทศบาลตำบลปากพะยูน
อำเภอ ปากพะยูน
จังหวัด พัทลุง

สถานที่ท่องเที่ยว

ปากพะยูน

ทะเลสาบงาม
เมืองสามแผ่นดิน
ถิ่นรังนกนางแอ่น
แท่นพระนอนยอดเขา
ภูมิลำเนาสัต์ว์น้ำกร่อย

ประวัติปากพะยูน

อำเภอปากพะยูน เป็นอำเภอหนึ่งใน ๑๑ อำเภอ ของจังหวัดพัทลุง คำว่า “ปากพะยูน “ สันนิษฐานว่า มาจากคำว่า “ ปลาพะยูน” ซึ่งเป็นปลาที่มีลักษณะคล้ายกับปลาวาฬเลี้ยงลูกด้วยนม สมัยก่อนปลานี้มีอยู่มากในทะเลสาบสงขลาตอนใน แต่มีบางท่านว่า มาจากคำว่า ปากพูน ซึ่งแปลว่า “ปากน้ำ”

อำเภอปากพะยูน ตั้งเมื่อ พ.ศ.๒๔๓๙ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ เดิมมีอาณาเขตกว้างขวางมาก มีตำบลอยู่ในปกครองรวม ๑๗ ตำบล รวมทั้งตำบลเขาชัยสน (อำเภอเขาชัยสน) และตำบลกำแพงเพชร (อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา) พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้เสด็จประพาสเมื่อ ร.ศ.๑๐๘ มีหลักฐานพระปรมาภิไธย ย่อ จปร. ร.ศ.๑๐๘ จารึกไว้ ณ หน้าเพิงผาเทวดา ในหมู่เกาะสี่เกาะห้า ซึ่งอยู่ในทะเลสาบสงขลาตอนในพื้นที่อำเภอปากพะยูน

อำเภอปากพะยูน เหมือนกับอำเภอชนบทโดยทั่วไป แต่หากได้พิจารณาอย่างถ่องแท้ไม่ว่าจะเป็นชัยภูมิที่ตั้ง ชื่อหมู่บ้าน ตำบล และชื่อเกาะต่างๆ ล้วนแล้วแต่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานหรือนิทานปรัมปราของชาวบ้านแทบทั้งสิ้น เช่น เรื่องเจ้าฟ้าคอบลาย บ้านค่ายท่าทิดครุ วัดทุ่งขุนหลวง เกาะบรรทม เป็นต้น อาจจะมีประวัติศาสตร์อันล้ำค่าฝังอยู่ใต้ผืนดิน ที่ทำนา ทำสวน อยู่ทุกวัน แต่ยังไม่มีผู้ใดขุดค้นพบหลักฐานเหล่านั้นขึ้นมาเผยแพร่ให้ชาวโลกได้รับรู้ หากบรรดานักโบราณคดีของกรมศิลปากรได้ให้ความสนใจขุดค้นตามหลักวิชาโบราณคดี คงจะมีประโยชน์มหาศาลที่กล่าว เช่นนี้ เพราะในประวัติศาสตร์ ของเมืองพัทลุง ได้บันทึกไว้ว่า พระยาภูมารักษ์พระนางเลือดขาว ได้ตั้งเมืองพัทลุงขึ้นครั้งแรกที่บ้านพระเกิดเมื่อราว พ.ศ. ๑๘๓๒ ในสมัยกรุงสุโขทัย(บ้านพระเกิดเป็นชื่อบ้านใน หมู่ที่ ๔ ตำบลฝาละมี อำเภอปากพะยูน ปัจจุบัน) ห่างจากที่ว่าการอำเภอปากพะยูน ประมาณ ๑๔ กม. ก่อนที่จะย้ายไปอยู่ที่ อ.สทิงพระ จ.สงขลา อำเภอปากพะยูน จึงเป็นเมืองเก่าแก่ในอดีต

บ้านปากพะยูน ตั้งอยู่ในตำบลปากพะยูน อำเภอปากพะยูน นับเวลาย้อนหลังไปประมาณ ๓๐๐ ปี ราว พ.ศ.๒๒๐๐ ชาวมุสลิมจากปากีสถานได้เข้าถิ่นฐานเป็นพวกแรก ซึ่งมีร่อยรอยจากมัสยิดเก่าบ้านออก ต่อมาในศตวรรษที่ ๒๔ ราว พ.ศ.๒๓๑๐ ได้มีชาวมุสลิมจากไทรบุรี เข้ามาตั้งรกรากเป็นชุมชนเล็กๆ ขึ้นอีกพวกหนึ่งที่บริเวณริมฝั่งทะเลสาบ เนื่องจากทะเลสาบตอนใน เป็นที่ตั้งชุมชนปากพะยูนอุดมสมบูรณ์ไปด้วยสัตว์น้ำนานาชนิด ชาวบ้านจึงมีอาชีพจับปลาเป็นหลัก ชุมชนแห่งนี้ค่อยๆ เจริญเติบโตจนเป็นชุมชนใหญ่ในแถบริมฝั่งรอบๆ ทะเลสาบสงขลาตอนใน

คำว่า ปากพะยูน ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เดิมใช้ ปากพูน (ไม่มี ะ) เพิ่งมาเปลี่ยนเป็น ปากพะยูน เมื่อ พ.ศ.๒๕๑๕ และก่อนที่จะเป็น ปากพะยูนก็เคยใช้เขียน “ปากพยุร” มาก่อน

ความเป็นมาของชื่อนี้ยังหาข้อยุติไม่ได้ เพียงสันนิษฐานว่า ปากพะยูน หมายถึงบริเวณปากน้ำเป็นที่อยู่หรือมีปลาพะยูนมาก ส่วนชื่อ ปากพะยูน บางท่านบอกว่า หมายถึง ปากน้ำที่ออกสู่ทะเล

บ้านปากพะยูน ในปัจจุบันเป็นที่ตั้งของตัวอำเภอปากพะยูน จากการเริ่มตั้งชุมชนชาวประมงอิสลาม อาชีพดั้งเดิมของปากพะยูน คือ การประมง ปัจจุบันในสภาพธรรมชาติทางนิเวศได้เปลี่ยนไป สัตว์น้ำจากธรรมชาติลดน้อยลง ชาวปากพะยูน จึงหันประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น เลี้ยงปลากะพงขาว ทั้งในกระชัง และในบ่อดิน และมีการเลี้ยงกุ้งกุลาดำเป็นอาชีพที่ทำเงินให้ผู้ประกอบการเป็นจำนวนมาก

เนื่องจากในปากพะยูนเป็นชุมชนชาวไทยมุสลิมเกินกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ขนบธรรมเนียมประเพณีส่วนใหญ่เป็นแบบชาวมุสลิม ส่วนชุมชนไทยพุทธ ซึ่งกระจายปะปนอยู่ในหมู่ชาวมุสลิม ก็ยังคงมีขนบธรรมเนียมชาวพุทธในท้องถิ่นอื่นๆ ของจังหวัดพัทลุงทั่วไป

พื้นที่

สถานที่ตั้งของเทศบาลตำบลปากพะยูน เป็นที่ตั้งของอำเภอปากพะยูน และมีพื้นที่บางส่วนเป็นเขตเทศบาลตำบลปากพะยูน

เขตพื้นที่

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลดอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลเกาะนางคำ

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลฝาละมี อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

อาชีพ

อาชีพหลัก: ทำนา, ทำสวน/ทำไร่, ประมง เช่น เลี้ยงกุ้งกุลาดำ เลี้ยงปลากะพง ปลานิล

อาชีพเสริม: เลี้ยงสัตว์

การเดินทาง

-เส้นทางรถยนต์ ใช้ทางหลวงหมายเลข ๔๐๔๙ จากอำเภอบาเจาะระยะทาง ๒๓ กิโลเมตร ถึงที่ว่าการอำเภอปากพะยูน

-ทางหลวงหมายเลข ๔๑๘๑

คำขวัญอำเภอปากพะยูน

ทะเลสาบงาม เมืองสามแผ่นดิน ถิ่นรังนกนางแอ่น แดนพระนอนยอดเขา ภูมิลำเนาสัตว์น้ำกร่อย

ประวัติวัดบ่อหมาแป๊ะ

วัดบ่อหมาแป๊ะ สมัยที่พระอธิการสุขเป็นเจ้าอาวาส ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออก ของวัดปัจจุบัน มีห้วยกั้น เป็น สาเหตุที่เรียกวัดบ่อหมาแป๊ะ เพราะเมื่อก่อนที่ดินใกล้กับวัดมีคนจีนมาปลูกผักและขุดบ่อเพื่อตักน้ำรดผัก คนที่เดินทางไปมาหรือคนที่บ้านอยู่ในละแวกนั้นเมื่อไปตักน้ำก็ไปใช้หมาตักน้ำ(หมาคืออุปกรณ์ที่ใช้ในการตัก น้ำทำจากกาบหมาก กาบของหลาวโอนของแป๊ะทั้งหมดคือทั้งบ่อน้ำและหมาตักน้ำของแป๊ะเลยเรียกว่าบ่อหมา แป๊ะ หลังจากพระอธิการสุขมรณภาพ ผู้รับภาระเป็นเจ้าอาวาสคือพระครูศรีรัตนรักษ์ เมื่อท่านมาอยู่ที่วัด บ่อหมาแป๊ะเก่า เนื่องจากท่านมีความเชื่อในเรื่องการสร้างที่อยู่อาศัย ตามตำราบริเวณที่วัดบ่อหมาแป๊ะเก่าไม่ เหมาะในการสร้างที่อยู่อาศัย เพราะทำเลที่ตั้งเป็นหลังเต่า ผู้ที่สร้างที่อยู่อาศัยแล้วจะอยู่ได้ไม่นาน ท่านเลยย้าย วัดไปอยู่ใกล้กับเนินหรือที่คนภาคใต้นิยมเรียกว่าควน โดยหน้าวัดก็จะมีห้วยไหลผ่าน การบุกเบิก วัดใน สมัยพระครูศรีรัตนรักษ์ ต้องอาศัยการไปตัดไม้ในที่ไกลๆ ต้องไปนอนพักค้างคืนคือต้องไปทำหับที่พัก เช่น การไปตัดไม้ที่บ้านทะเลเหมียง ก็ไปสร้างหับที่ทะเลเหมียงปัจจุบันคือโรงเรียนทะเลเหมียง ไปตัดไม้ที่พรุนาย ขาว ที่บ้านโคกสั๊ก ที่บ้านโคกย่านาง ที่อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง แล้วใช้ควายลากไม้กลับมาวัด ถ้า เป็นไม้ขนาดใหญ่ก็จะใช้วิธีการผูกแพล่องมาขึ้นที่หน้าวัดบ่อหมาแป๊ะเก่า ที่วัดของพระครูศรีรัตนรักษ์ท่านจะ เลี้ยงควายเอาไว้ลากไม้ ๕ ตัว แพลก บุญพันธ์เล่าให้ฟังว่า พ่อท่านวรรณเมื่อไม่มีกิจนิมนต์ไปไหน ก็จะไปตัด ไม้เพื่อนำมาสร้างวัดอยู่เสมอ ความอดสาหัสต้องมีสูงมาก แต่พระสงฆ์ในยุคก่อนก็ใช้วิธีนี้เช่นกัน เช่น พระครู วัดตานูกุล อดีตเจ้าอาวาสวัดควนผาละมีซึ่งเป็นอาจารย์ของพระครูศรีรัตนรักษ์ ก็ต้องไปตั้งหับตัดไม้เพื่อ นำมาสร้างวัดที่บ้านหน้าท่า ภายหลังพระครูวัดตานูกุลไปตั้งหับเพื่อรอรับไม้จากชาวบ้านที่ไปช่วยกันตัดบ้าน หน้าท่าก็มีชื่อเพิ่มเป็นหน้าทิดครู พระครูศรีรัตนรักษ์กว่าจะสร้างวัดบ่อหมาแป๊ะได้สำเร็จต้องมีแรงศรัทธาจาก ประชาชนในการร่วมแรงร่วมใจกันไปตัดไม้แล้วล่องพามาตามลำคลองนำมาแปรรูปแล้วทำการก่อสร้างดู เหมือนเป็นเรื่องง่าย แต่ต้องใช้ความพากเพียรสูง และในระหว่างการล่องแพนำไม้มาที่วัดเมื่อถึงเวลาเพลที่ไหน ก็สามารถแวะให้คนที่นั่นหุงข้าวให้ฉันท์เพลได้ทุกที่เพราะในละแวกนั้นไม่มีใครที่ไม่รู้จักพระครูศรีรัตนรักษ์ และโดยปกติวิสัยของชาวบ้านไทยพุทธอยู่แล้วที่เมื่อมีใครไปที่บ้านก็จะต้องมีการหุงหาอาหารให้กิน ถักดี สีส้มพู่เล่าให้ฟังว่าพระครูศรีรัตนรักษ์ไปตัดไม้เพื่อนำมาทำเสาเข็มนั่งร้านเพื่อใช้ในการสร้างโบสถ์ที่บ้านท่าหิ บ้างบางตาลต้องไปพักอยู่ที่ศาลาทำน้ำครั้งหนึ่งใช้เวลาหลายวันโดยนำเรือไปจากปากพะยูน และนำคน บางส่วนไปจากปากพะยูนและชาวบ้านในละแวกนั้นก็จะไปช่วยกันตัดช่วยกันลอกเปลือกไม้และนำลงไปในลำ เรือ อาหารการกินก็มีชาวบ้านนำมาถวาย เพราะคนในละแวกนั้นมีความเคารพศรัทธาพระครูศรีรัตนรักษ์อยู่ แล้วลูกหลานที่เป็นผู้ชายก็มักจะได้เครื่องรางของขลังของพระครูศรีรัตนรักษ์ไปใช้ป้องกันตัว เราจะเห็นได้ว่า ความสำเร็จในการบุกเบิกวัดของพระครูศรีรัตนรักษ์เริ่มต้นจากความมานะของพระครูศรีรัตนรักษ์เอง มา จากแรงศรัทธาของคนในท้องถิ่นที่มีต่อพระครูศรีรัตนรักษ์ และคนในพื้นที่ที่พระครูศรีรัตนรักษ์ไปตัดไม้ทั้งที่ ช่วยออกแรงตัดไม้ทั้งที่ช่วยหุงหาอาหาร ก็นับว่าเป็นการสร้างกุศลร่วมกันกับพระพุทธรศาสนา และได้แรง สามัคคีของหมู่คณะจริงๆ ไม่เหมือนกับยุคปัจจุบันที่เราลงเงินกันเพียงอย่างเดียวในการร่วมสร้างเทคนิควิธีใน การสร้าง

อ้างอิง วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีจัดทำโดย นางสาว พนิสรณ์ สีลา โรงเรียนทหารพรังสี
ประชาสรรค์

**ประวัติของพระครูศรีธานุรักษ์
(ตาทหลวงวรรณ วาจาสิทธิ์)**

พระครูศรีธานุรักษ์ เป็นพระสงฆ์ที่มีจริยวัตรตรงดงามสมกับเป็นสงฆ์สาวกที่แท้จริงของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า กิจกรรมที่ท่านปฏิบัติเป็นที่รู้จักทั้งทางคณะสงฆ์ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคยังเป็นที่เคารพศรัทธาเลื่อมใสแก่ชาวพุทธและประชาชนโดยทั่วไปสมกับราชทินนามที่ได้รับการสถาปนาแต่งตั้งว่า " พระครูศรีธานุรักษ์ "

พระครูศรีธานุรักษ์ เดิมชื่อ วรรณ ทิพย์มณเฑียร เป็นคนบ้านพรวน ตำบลท่าหิน อำเภอสทิงพระ (เดิมเรียกว่าอำเภอสทิงพระ) จังหวัดสงขลา

ชาติกำเนิด พระครูศรีธานุรักษ์ ถือกำเนิดเมื่อวันพฤหัสบดีที่ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๒๙ (วันพฤหัสบดี เดือนห้า ปีมะแม พ.ศ. ๒๔๒๙) ตรงกับสมัยรัชกาลที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ โยมบิดาชื่อ เดช พรหมศิลา เป็นบุตรของ ขุนเกรียง พรหมศิลา โยมมารดาชื่อ จีบ พรหมศิลา (สกุลเดิม ทิพย์มณเฑียร) เป็นบุตรของขุนทิพย์มณเฑียรมีพี่น้องร่วมมารดาจำนวน ๔ คน เป็นชายทั้งหมด มีพี่ชายคนโตชื่อ วอน ทิพย์มณเฑียร คนรองชื่อ เวียง ทิพย์มณเฑียร คนที่สามชื่อ เนตร ทิพย์มณเฑียร และ พระครูศรีธานุรักษ์ เป็นคนสุดท้อง

ชีวิตวัยเด็ก ช่วงเด็กชายวรรณ ทิพย์มณเฑียร อายุได้ ๙ ขวบ บิดามารดาได้ย้ายจากบ้านพรวน ตำบลท่าหิน อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา มาอาศัยอยู่ที่บ้านบนสวน ตำบลฝาละมี อำเภอบางปะอิน จังหวัดพิจิตร ซึ่งเป็นบ้านของลูกชายคนโตคือ วอน ทิพย์มณเฑียร ซึ่งมีอาชีพเลี้ยงควายฝูง เอาไว้ใช้งาน และขายบริเวณดังกล่าวนอกจากมีการเลี้ยงควายมากแล้วยังเป็นเส้นทางเดินของช้างป่าด้วย มีชื่อเรียกว่าบ้านคลองช้าง วัยเด็กจากคำบอกเล่าของญาติพระครูศรีธานุรักษ์ที่ยังมีชีวิตอยู่ในยุคปัจจุบัน อาศัยอยู่ที่บ้านบนสวนซึ่งเป็นบ้านเก่าที่พระครูศรีธานุรักษ์เคยมาอยู่อาศัย ที่ตำบลฝาละมี อำเภอบางปะอิน จังหวัดพิจิตรว่า ในวัยเด็กพระครูศรีธานุรักษ์ เป็นเด็กที่มีนิสัยดีและซุกซน บิดาได้นำไปฝากให้เป็นลูกศิษย์วัดควนฝาละมี กับท่านจันทร์ เจ้าอาวาสวัดควนฝาละมีในขณะนั้น ท่านจันทร์ได้อบรมสั่งสอนทั้งทางโลกและทางธรรม หัดอ่านเขียนควบคู่ไปด้วยกัน ทำให้เด็กชายวรรณ ทิพย์มณเฑียร จากเด็กน้อยที่ดื้อและซุกซนกลับมาเป็นคนสุภาพเรียบร้อย

การศึกษา การศึกษาของพระครูศรีธานุรักษ์เริ่มต้นจากการเรียนหนังสือ ก ข อ นอ โม ซึ่งเป็น การหัดอ่านเขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาขอม วิธีการเขียนอ่านดังกล่าวเป็นการสอนการเรียนเขียนอ่านให้กับ ศิษย์วัดในสมัยโบราณ ซึ่งเป็นการเริ่มต้นในการฝึกฝนวิชาทางไสยศาสตร์ และเป็นการฝึกฝนตั้งแต่เริ่มต้นใน การเขียนอ่านหนังสือไทยโบราณและการสักเลขยันต์ เวทย์มนต์ คาถาอาคม ศิษย์วัดในสมัยโบราณต้อง เรียนหลักสูตรนี้เพราะ สิ่งที่ครูบาอาจารย์ให้ท่องบ่นตั้งแต่คำแรก คือ กอ ขอ นอโม เป็น คาถาอาคม ซึ่งหน้าจะเป็นการให้ท่องเรียนตั้งแต่คำสั้นๆที่จำได้ง่าย เพื่อให้เกิดอยากเรียนในบทต่อไป หรือ

จะเรียกให้ง่ายคือคือหัวใจของแต่ละเวทย์มนต์ค่านั้นเอง แล้วภายหลังจึงได้เรียนท่องในบทที่มีความยาวเพิ่มขึ้นตามลำดับจะเรียกว่าอาจารย์ต้องดูหน่วยก้านของผู้ที่จะเรียนก่อนว่ามีความชอบในวิชาอาคมขนาดไหน พระครูศรีธานุรักษ์เป็นบุคคลหนึ่งที่ผ่านหลักสูตรนี้ ที่วัดควนฝาละมี ตำบลฝาละมี อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง โดยมีพระครูวัดตานกุลผู้เป็นอาจารย์ เป็นผู้ให้การอบรมสั่งสอน พระครูวัดตานกุลเป็นพระสงฆ์ที่มีความรู้ทางไสยศาสตร์ มีความสามารถในการเรื่องการรักษาแบบแพทย์แผนไทย เป็นที่รู้จักของคนปากพะยูน

ในช่วงปี พ.ศ. ๒๔๕๙ พระครูศรีธานุรักษ์ ได้รับการนิมนต์ให้มาจำพรรษาเป็นเจ้าอาวาสที่วัดป่อหมาแป๊ะ การศึกษาของคณะสงฆ์ได้มีการขยายลงมาถึงภูมิภาคมากขึ้น มีการเปิดเรียนบาลี การเทศนาแบบบรรณาทิบายและการเทศน์ชาดก โดยวัดที่เปิดสอนการเทศน์แบบบรรณาทิบายคือ วัดโพธิ์ปฐมवास อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พระครูธรรมคุณาธรรกล่าววว่า พระภิกษุที่ไปศึกษาเล่าเรียนจนมีชื่อเสียงในการเทศนา เป็นที่รู้จักของคนจังหวัดพัทลุงและทั่วประเทศคือ หลวงพ่อปัญญานันทภิกขุ (พระพรหมมังคลาจารย์) และพระครูรังสีโสภณ (รื่น อรุโณ) เจ้าอาวาสวัดหารเทา ตำบลหารเทา อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง และวัดที่เปิดสอนการเทศน์แบบชาดกคือ วัดแจ้ง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พระครูศรีธานุรักษ์ ได้ไปสมัครเป็นศิษย์ศึกษาเล่าเรียนหลักสูตรการเทศน์ชาดก จนมีความชำนาญและเชี่ยวชาญอยู่ในระดับแนวหน้า เรื่องการเทศน์ที่ทำให้พระครูศรีธานุรักษ์มีชื่อเสียงคือเรื่องพระเวสสันดรชาดกโดยเฉพาะกัณฑ์ชูชก เป็นที่ยอมรับและนิยมชมชอบว่าเทศน์ดีมาก ทั้งอักขระวิธี ทำนอง น้ำเสียง ลีลาการเทศน์ในเขตอำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา ไม่ใครกล้าเทียบชั้น เพราะพระครูศรีธานุรักษ์มีลักษณะเด่นเฉพาะตัวคือโดยลักษณะนิสัยแล้ว พระครูศรีธานุรักษ์ มีบุคลิกลักษณะที่เป็นคนอารมณ์ดี พุดสนุก เป็นคนที่ชอบพูดตลก ภาษาได้เรียกว่าเป็นคนสำนวนเก่งเป็นฐานเดิมอยู่แล้ว เมื่อเป็นนักเทศน์ชาดก ซึ่งต้องมีเรื่องตลกประกอบเรื่องเทศน์ก็สามารถทำให้มีรสชาติดีมากยิ่งขึ้น แต่ภายหลังถูกขอร้องจากพี่ชายให้หยุดเทศน์ชาดก เนื่องจากการเทศน์ที่ตลกไปกษา จนมีบางคนพูดว่าเทศน์ตลกมาแบบนี้ไม่ใช่พระแล้ว และท่านก็หยุดเทศน์ชาดกตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา แต่สำหรับวิชาทางไสยศาสตร์ท่านคงไม่เคยหยุดในการศึกษาเพราะจากคำบอกเล่าท่านไปมาหาสู่กับพระสงฆ์ในแถบหมู่ทะเลสาบที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องไสยศาสตร์และในทางเดียวกันพระครูศรีธานุรักษ์ก็จะสอนวิชาอาคมให้กับลูกศิษย์ทุกคนมากบ้างน้อยบ้างตามที่ทุกคนปรารถนา

ชีวิตอุปสมบท ปี พ.ศ. ๒๔๔๗ ขณะนั้นอายุได้ ๑๘ ปี นายวรรณ ทิพย์มณเฑียรได้บรรพชาเป็นสามเณรที่วัดหัวเตย ตำบลดอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง โดยมีพระครูอินทร์ เป็นพระอุปัชฌาย์ จำพรรษารับใช้อาจารย์พระอุปัชฌาย์ตามธรรมเนียมคนไทยโบราณ เป็นเวลา ๓ พรรษา

ปี พ.ศ. ๒๔๕๐ อายุได้ ๒๑ ปีบริบูรณ์สามเณรวรรณ ได้กลับไปอุปสมบท ที่วัดดอนคัน ตำบลคูขุด อำเภอคูขุด จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นบ้านเกิด โดยมีพระครูวิจารณ์ศีลคุณ (ชู) เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอธิการคง วัดดอนคัน เป็นพระกรรมวาจาจารย์ ได้รับฉายาว่า ปุญญสิริ เมื่ออุปสมบทแล้วได้กลับมาจำพรรษาและศึกษาเล่าเรียนที่วัดควนฝาละมี ในช่วงที่จำพรรษาที่วัดควนฝาละมี ได้ช่วยพระครูวัดตานกุล สร้าง

โรงธรรม(ศาลาการเปรียญ) อยู่ ๕ พรรษา ภายหลังศาลาการเปรียญ ซึ่งเป็นเรือนไม้มุงกระเบื้องดินเผา ที่หน้าบันมีลวดลายไทยตามแบบฉบับของคนไทยโบราณ ใช้เป็นที่ศึกษาในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนวัดควนผาละมี ก่อนที่โรงเรียนจะย้ายไปตั้งที่บ้านต้นไทร ปัจจุบันศาลาการเปรียญดังกล่าวได้ถูกรื้อไปเมื่อปี พ.ศ ๒๕๕๐ และยังเป็นกำลังสำคัญในการสร้างพระอุโบสถ์ ของวัดควนผาละมี อีก ๕ พรรษา

ปี พ.ศ ๒๔๕๙ ซึ่งเป็นช่วงพรรษาที่ ๑๑ ของพระครูศรีรัตนรักษ์ ตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบ่อหมาแป๊ะว่างลงเนื่องจาก พระอธิการสุข ได้มรณภาพ พระครูวิจารณ์ศีลคุณ(ชู) วัดจะทิ้งพระ พระอุปฌาย์ของพระครูศรีรัตนรักษ์ นายอำเภอปากพะยูน กำนันตำบลปากพะยูน ร่วมกับชาวบ้านปากพะยูน ได้นิมนต์พระครูศรีรัตนรักษ์ จากวัดควนผาละมี ตำบลผาละมี อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ให้มาจำพรรษาและมาจัดการเจ้าอาวาสวัดบ่อหมาแป๊ะต่อจากพระอธิการสุข วัดบ่อหมาแป๊ะเดิมอยู่ใกล้กับทะเลสาบ เมื่อพระครูศรีรัตนรักษ์ มาจำพรรษา ได้ย้ายที่ตั้งวัดจากที่ตั้งเดิม ให้มาตั้งใกล้ควนปากพะยูน ซึ่งอยู่คนละฝั่งกับลำห้วยของวัดเก่า พระครูศรีรัตนรักษ์ให้เหตุผลว่า ที่วัดเก่ามีลักษณะของพื้นที่ดินเป็นหลังเต่า ไม่เหมาะในการสร้างที่อยู่อาศัย และเริ่มพัฒนาวัดบ่อหมาแป๊ะ จนเป็นหลักปักฐานมาจนถึงปัจจุบัน

สมณศักดิ์ที่ได้รับ

พระครูศรีรัตนรักษ์เป็นพระสงฆ์ผู้ทรงศีล ทำคุณประโยชน์ให้กับพระพุทธศาสนาอย่เป็นธรรมาจริยะสั่งและภิกษุในปกครองและชาวพุทธโดยทั่วไป ทำให้ได้รับสมณศักดิ์เป็นลำดับดังนี้

๑. ปี พ.ศ ๒๔๖๑ พรรษาที่ ๑๓ ได้รับสมณศักดิ์เป็นพระใบฎีกาจารย์ ฐานนุกรมของพระครูมุงเจ้าคณะอำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

๒. ปี พ.ศ ๒๔๖๒ พรรษาที่ ๑๔ ได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็น พระสมุห์วรณ

๓. ปี พ.ศ ๒๔๗๔ พรรษาที่ ๒๖ ได้รับการเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระธรรมธรรณ ฐานานุกรมของเจ้าคณะจังหวัดพัทลุง

๔. ปี พ.ศ ๒๔๙๖ พรรษาที่ ๔๑ ได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรนาม พระครูศรีรัตนรักษ์ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๙๖ ในสมัยรัฐบาลของจอมพล ป.พิบูลสงคราม

มรณภาพ

พระครูศรีรัตนรักษ์ เป็นพระสงฆ์ผู้ทรงศีล เป็นพระนักเทศน์ พระนักพัฒนา และเป็นพระนักการศึกษา ที่มองเห็นกาลไกล รับผิดชอบพระพุทธศาสนา ให้การช่วยเหลือคณะสงฆ์และสังคมมาตลอดอายุการครองเพศสมณะ ถ้าเราศึกษาชีวิตของพระครูศรีรัตนรักษ์ตั้งแต่บรรพชาเป็นสามเณรแล้วอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ท่านได้อุทิศตนเป็นประโยชน์แก่พระศาสนาตลอด ใครให้ไปทำอะไรที่ไหนที่ไม่ขัดกับศีลวินัยแล้วท่านก็ให้การช่วยเหลือไม่เคยขาด ในที่สุดพระครูศรีรัตนรักษ์มรณภาพด้วยโรคชราเมื่อวันที่ ๖ เดือน ๖ ขึ้น

๑๕ ค่ำ ปีมะแม พ.ศ ๒๕๑๐ (๒๓ พฤษภาคม ๒๕๑๐) สิริอายุรวม ๘๑ ปี พรรษา ๖๒ แต่ตำนานเรื่องเล่าที่เป็นเรื่องอิทธิปาฏิหาริย์ ความหน้าเกรงขามและความยิ่งใหญ่ของพระครูศรีธานุรักษ์ก็ยังเป็นที่เคารพศรัทธาเลื่อมใสของลูกศิษย์และประชาชนมาจนถึงทุกวันนี้

สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมพุทธศาสนาอย่างแท้จริง มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างแนบแน่นระหว่างบ้าน วัดและโรงเรียน บ้านเป็นหน่วยสังคมที่ผลิตบุคลากรรุ่นแล้วรุ่นเล่า วัดและโรงเรียนเป็นหน่วยที่ให้การปลูกฝังอบรมบ่มเพาะความรู้ทั้งทางโลกและทางธรรม โดยเฉพาะวัดถือว่าเป็นด่านแรกๆของการอบรมบ่มเพาะก็ว่าได้ เพราะพระสงฆ์เป็นกลุ่มคนที่อ่านออกเขียนได้เป็นกลุ่มแรกๆ วัดจึงเป็นแหล่งรวมความรู้ในทุกแขนงของชุมชน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบสถาปัตยกรรม ตำรับตำรา ทักษะความชำนาญ หรือองค์ความรู้ฆาปุระยั้งบางวัดที่เจ้าอาวาสเฝ้ารู้เฝ้าเรียนก็จะมีความรู้ความชำนาญเป็นที่ร่ำลือ อันจะนำมาซึ่งลูกศิษย์ลูกหาจำนวนมาก ทั้งที่มารับบวชเรียนและที่มาช่วยงานเรียนรู้ในฐานะ

ในยุคหนึ่งของสังคมภาคใต้เป็นยุคที่ผู้คนนิยมวัฒนธรรมนักเลง ทั้งเพื่อพิทักษ์ทรัพย์สินของตนเอง ญาติพี่น้อง เพื่อนมิตร บริวาร และเพื่อแสดงอำนาจบารมี อำเภอบางปะกง จังหวัตพัทลุง เป็นพื้นที่หนึ่งที่เป็นแหล่งฝึกฝนวิถีของคนนักเลง ด้วยมียุทธภูมิทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมมากเพราะมีควนหรือเนินจำนวนมากเป็นบริเวณกว้าง และมีอาณาเขตติดต่อกับทะเลและป่าพรุ เป็นแหล่งผลิตวัตถุมงคล-หุงน้ำมัน-และแช่ยาเพื่อคงกระพันชาตรี เป็นสถานที่รวมกลุ่มและกบดานสำคัญของโจรที่มาจากสงขลาและพัทลุง พระครูศรีธานุรักษ์ หรือ ‘ตาสลวงวรรณ’ (ตามคำเรียกของผู้คนในละแวกจังหวัตพัทลุงและสงขลา) หรือ ‘อาจารย์วรรณ’ (ตามเรียกของลูกศิษย์ลูกหา โดยเฉพาะลูกศิษย์ทางด้านเครื่องรางของขลัง) เป็นภิกษุเรืองวิทยาาคมรูปหนึ่งซึ่งมีชีวิตร่วมในยุคสมัยดังกล่าว จึงมีเรื่องเล่าที่เกี่ยวข้องกับอิทธิปาฏิหาริย์ เครื่องรางของขลัง วิถีปฏิบัติที่ไปเกี่ยวข้องกับโจรและคนนักเลง ตลอดถึงการให้การให้ความช่วยเหลือในลักษณะต่างๆ ซึ่งบางครั้งท่านต้องยอมรับเคราะห์แทนผู้อื่นในกรณีของเหตุอันตราย

พระครูศรีธานุรักษ์เป็นเจ้าอาวาสวัดรัตนาราม (วัดบ่อหมาแป๊ะหรือวัดพระนอน) อำเภอบางปะกง จังหวัตพัทลุง เป็นพระอุปัชฌาย์ เจ้าคณะตำบลเกาะนางคำ ซึ่งให้การอบรมสั่งสอนทั้งพระภิกษุสามเณรและพุทธศาสนิกชนอย่างต่อเนื่องและจริงจัง มีความรู้ในเรื่องไสยศาสตร์- คาถาอาคม-การดูฤกษ์ยาม-การรักษาแบบหมอพื้นบ้าน-และการปิดเป่าด้วยเวทมนต์คาถาเป็นอย่างดี และเป็นที่รู้กันว่าท่านมีวาจาสิทธิ์ เป็นที่เกรงขามของบุคคลทั่วไป และเป็นที่เคารพนับถือของคนที่ทั้งในจังหวัตพัทลุงและจังหวัตสงขลา โดยเฉพาะในช่วงการที่ท่านไปตั้งหับตัดไม้ (เพื่อสร้างพระอุโบสถ) ที่อำเภอบางแก้ว และที่บ้านลอน ตำบลแม่ขรี อำเภอดะหมัด จังหวัตพัทลุงนั้น ได้มีชาวบ้านที่เลื่อมใสศรัทธานำอาหารมาถวายเป็นประจำตลอดการตั้งหับ ซึ่งต่อมาในภายหลังได้มีการสร้างวัดขึ้นในบริเวณที่ท่านเคยตั้งหับทั้งสองแห่ง คือวัดรัตนาราม อำเภอบางแก้ว และวัดลอน อำเภอดะหมัด จังหวัตพัทลุง ในปัจจุบัน

พระครูศรีธานุรักษ์เป็นสาวกพระพุทธองค์ที่ปฏิบัติตนตามพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด เป็นพระสงฆ์ที่มีบทบาทในชุมชนทั้งในแง่การสั่งสอน-ควบคุม-ช่วยเหลือ-และพัฒนา การศึกษาประวัติพระสงฆ์ซึ่งเป็นแบบอย่างได้หรือเรียกกันว่า ‘พระสุปฏิปันโน’ นอกจากจะทำให้เห็นแบบอย่างในการปฏิบัติตนตามหลักคำสอนของพระพุทธองค์แล้ว ยังสามารถมองเห็นพัฒนาการของสังคมที่เกี่ยวข้องในลักษณะของการมีอิทธิพลต่อกันอีกด้วย โดยศึกษาเหตุปัจจัยของพระสงฆ์ซึ่งเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณของชาวบ้านเป็นพลังขับเคลื่อนในการเรียนรู้และร่วมพัฒนาสังคมในด้านต่างๆต่อไป

วาทาสนธิ

ถ้าเราพูดถึงวาทาสนธิหรือวาทาคัดลิตธิ ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ทำให้พระครูศรีธานุรักษ์ มีชื่อเสียงโดดเด่นเป็นที่รู้จักเคารพเลื่อมใสศรัทธา สมกับสมณศักดิ์ที่ท่านได้รับการสถาปนา วาทาสนธิ ของพระครูศรีธานุรักษ์มาจาก ๒ ส่วนคือ ๑. เกิดจากคาถาอาคมที่ท่านได้ศึกษาเล่าเรียนมาจากครูบาอาจารย์ และ ๒. สืบเนื่องมาจากท่านมีล้นเป็นปาน การมีวาทาสนธิของพระครูศรีธานุรักษ์เชื่อว่าจะมีเพียงเหตุการณ์ประกอบเพียงสองสามครั้งแต่ทุกครั้งที่ท่านพูดจะเป็นเช่นนั้นทุกครั้ง ไม่ต่างไปจากพระครูวิจารณ์ศีลคุณ(ชู)ผู้เป็นอาจารย์ สมบูรณ์ ไกรวงศ์ ข้าราชการบำนาญปัจจุบันอายุ๘๙ปี(๒๕๕๓)และเป็นลูกศิษย์ตาหลวงวรรณ ได้กล่าวถึงวาทาสนธิของพระครูศรีธานุรักษ์ว่าเป็นจริงโดยยกเหตุการณ์ของนายเม้ง แซ่ตัน คนในอำเภอปากพะยูนนิยมเรียกว่าแป๊ะเม้ง บ้างก็เรียกเถ้าแก่เม้ง เป็นเจ้าของโรงสีข้าว โรงน้ำแข็ง และเป็นเจ้าของเรือยนต์โดยสารที่วิ่งรับส่งคนจากสงขลา - ปากพะยูน - ระโนด เมื่อพระครูศรีธานุรักษ์โดยสารเรือ ไม่ว่าจะไปสถานที่ใดก็จะไม่เก็บค่าโดยสาร เพราะนายเม้ง แซ่ตัน นับถือพระครูศรีธานุรักษ์เป็นอาจารย์ เมื่อเดินทางกลับมาถึงที่ท่าเรือปากพะยูนทุกครั้งพระครูศรีธานุรักษ์จะให้พรกับแป๊ะเม้งว่า “เม้งเหอ ขอ ให้มีงรวย ให้มีงรวย นะ ” จากพรดังกล่าวทำให้นายเม้ง แซ่ตัน ทำมาค้าขายร่ำรวยขึ้นเป็นลำดับ และทำกิจการใด ๆ ก็ร่ำรวยไปด้วย กระทั่งไปประกอบธุรกิจการค้าที่ประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ธุรกิจก็มีความเจริญรุ่งเรือง มีกำไรแป๊ะเม้งเชื่อว่าที่ตนเองมีธุรกิจเจริญก้าวหน้าเพราะการให้พรของพระครูศรีธานุรักษ์ คนส่วนใหญ่ในอำเภอปากพะยูนก็เชื่อเช่นนั้น ภายหลังจากพระครูศรีธานุรักษ์มรณภาพไปแล้ว แป๊ะเม้ง ยังเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาวัดรัตนารามและทำให้ความปรารถนาของพระครูศรีธานุรักษ์สำเร็จ คือ การสร้างพระอุโบสถที่พระครูศรีธานุรักษ์ลงหลักปักฐานเอาไว้ และการสร้างพระนอนองค์ใหญ่บนควนพระนอนหลังวัด จนสำเร็จปัจจุบันลูกหลานของแป๊ะเม้งก็ยังให้การช่วยเหลือในการพัฒนาวัดในทุกกิจกรรม

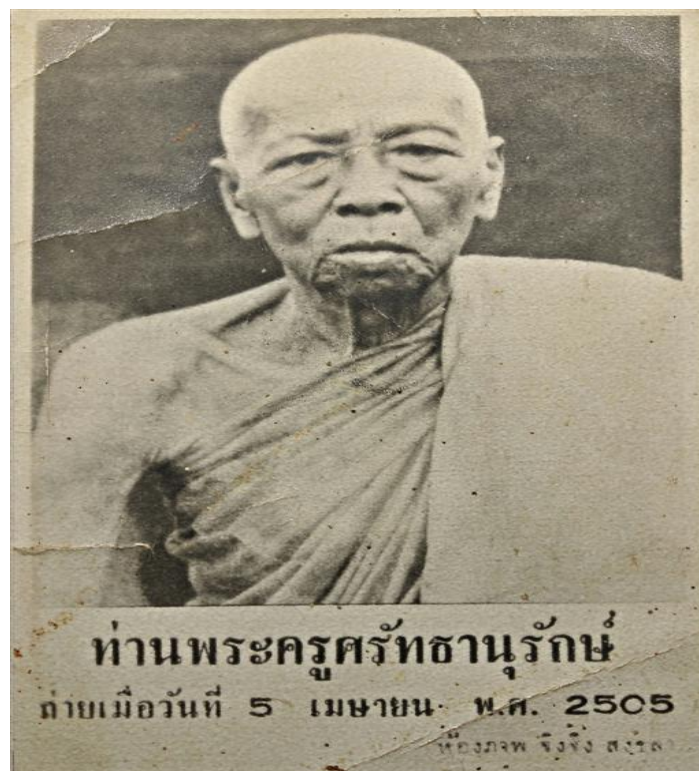
เหตุการณ์ที่สองคือในช่วงเดือน พฤศจิกายน พ.ศ ๒๔๘๕ พระครูประศาสนกิจโกศลเล่าให้ฟังว่า “ได้เกิดพายุพัดอย่างหนัก ที่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ทำให้เรือล่ม ทำให้มีคนเสียชีวิตและมีศพลอยอยู่ในทะเลสาบปากพะยูนจำนวนหนึ่ง ” ชาวประมงและเรือโดยสารประจำทางไม่มีใครกล้าออกไปหาปลาและไม่กล้าเก็บศพที่ลอยอยู่ไปทิ้งเพราะกลัวผีจะนอนในเรือ ทำให้เรือเกิดอัปมงคล ทำให้ชาวบ้านไปปรึกษากับพระครูศรีธานุรักษ์ พระครูศรีธานุรักษ์ต้องการให้เรือช่วยกันเก็บศพที่ลอยอยู่แล้วนำมาขึ้นที่ท่าน้ำต้นไทรหน้าวัดบ่อหมาแป๊ะเพื่อทำพิธีสวดส่งวิญญาณผู้ที่เสียชีวิตให้ไปสู่สุคติ ก็มีทั้งเรือที่กล้าขนศพบ้างไม่กล้าขนศพ

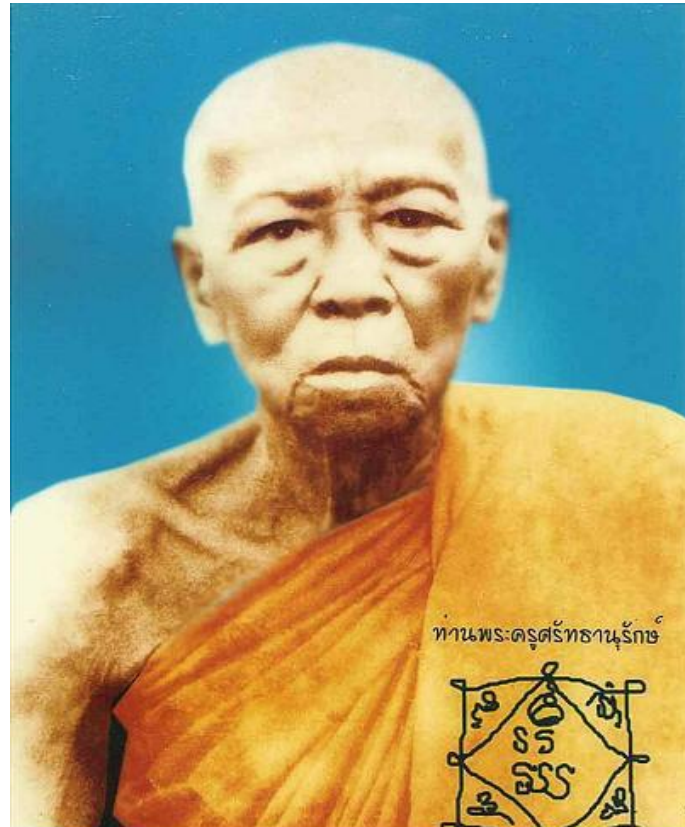
มาบ้าง ท่านกล่าวว่าใครที่ช่วยชนศพมาที่หน้าของวัด จะมีโชคลาภในอาชีพทั้งการหาปลาและการเดินเรือ หลังจากนั้นเจ้าของเรือที่ช่วยชนศพก็มีโชคมีลาภไปตามกัน คนที่ไม่ช่วยก็ไม่ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับเรือ

เหตุการณ์ที่สามในเรื่องวาจาสิทธิ์คือเหตุเกิดเมื่อมีการจัดงานวัดของพระครูศรีรัตนรักษ์ และมีการจัดงานประจำปีของบังนิโกร ซึ่งจัดงานที่ตลาดปากพะยูนเป็นงานใหญ่มีการจัดขายสินค้าให้กับชาวบ้านในปีนั้น งานดังกล่าวตรงกับงานทอดกฐินของวัดบ่อหมาแป๊ะ และได้มีการเรียกบังนิโกรไปพูดคุยเพื่อขอให้บังนิโกรเลื่อนวันการจัดงาน โดยพระครูศรีรัตนรักษ์กล่าวกับบังนิโกรว่า “ มึงให้กูจัดงานทอดกฐินให้เสร็จก่อนแล้วมึงค่อยจัดงานที่หลัง ” บังนิโกร ไม่ยอมทำตาม พร้อมกับพูดว่า “ ถ้าอย่างนั้นผมจะขาดทุนอย่างหนักทีเดียว เพราะผมได้ลงทุนเป็นเงินไปหลายบาทแล้ว ผมไม่ยอมหรอก ผมจะจัดก่อน ” ตาหลวงวรรณได้ตอบกลับไปที่ “ ถ้ามึงคิดพินนี้มึงจะได้จัดงานครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายต่อไปจัดงานไม่ได้อีกแล้ว ” หลังจากนั้นบังนิโกร ก็จัดงานประจำปีในปีนั้นเสร็จผ่านพ้นไป ในปีต่อมาเมื่อบังนิโกร คิดจัดงานปีในปีต่อมา เมื่อถึงวันงานวันแรกก็มีสิ่งที่ไม่ไม่มีใครคาดคิดเกิดขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์คือ ได้เกิดพายุและฝนตกอย่างหนัก พายุได้พัดเอาหลังคาเต็นท์ที่ขายของกระจุกกระจิกไปหมดเกิดความเสียหายให้กับบังนิโกร เป็นอย่างหนัก และทำให้การจัดงานขาดทุน และทุกครั้งที่ยังบังนิโกร คิดจัดงานที่ตลาดปากพะยูนก็จะเกิดเหตุการณ์เช่นเดิมทุกครั้ง ทำให้สภาพชีวิตของบังนิโกร ตกต่ำทำมาค้าขายไม่ขึ้นตลอดมาและเลิกการจัดงานประจำปีไปในที่สุด และถ้าพวกเราให้ถึงพูดเรื่องวาจาสิทธิ์ของพระครูศรีรัตนรักษ์ที่ อำเภอบางปะกง จังหวัดพัทลุง เรื่องราวของบังนิโกร จะได้รับการกล่าวขานถึงกันมากที่สุดเพราะเป็นเหตุการณ์เชิงประจักษ์แก่สายตาของผู้ที่ไปร่วมงานประจำปี

เหตุการณ์ที่สี่เป็นเรื่องที่บุคคลเล่าให้ฟังหลายคนเช่น แบลก บุญพันธ์ บุญชู คงบัว ทั้งสองคนเป็นลูกศิษย์ใกล้ชิดพระครูศรีรัตนรักษ์ทั้งในช่วงที่อุปสมบทเป็นพระภิกษุและลาสิกขาบทมาแล้ว ได้เล่าถึงเหตุการณ์ที่พระครูศรีรัตนรักษ์เล่าให้ฟังว่าครั้งหนึ่งได้เดินทางเพื่อไปบอกบุญให้คนมาร่วมทำบุญที่วัดระหว่างทางนักบุญทั้งหลายที่ทราบข่าวก็ได้ร่วมกันนำเงินมาร่วมทำบุญเสียก่อนเพื่อป้องกันการไม่ได้มาร่วมงานบุญที่วัดบ่อหมาแป๊ะทำให้ได้เงินใส่ยามมาจำนวนไม่น้อย โดยยามพระครูศรีรัตนรักษ์ ได้ให้ศิษย์วัดเป็นคนสะพายและเดินตามหลังพระครูศรีรัตนรักษ์ ระหว่างที่เดินมีชายวัยกลางคนสองคนเดินตามมาติดๆ ชายทั้งสองคนเดินตามมาระยะหนึ่ง ได้บอกศิษย์วัดว่าพวกตนจะเป็นคนช่วยสะพายยามให้เอง ศิษย์วัดได้บอกพระครูศรีรัตนรักษ์ว่า “ ตาหลวงเหอ โหม่นมันอื้อช่วยพายยามให้ ” พระครูศรีรัตนรักษ์ได้บอกกับศิษย์วัดว่า “ มึงถือให้หนักใช้ให้สองคนนั้นมันช่วยกันถือต่อเดียวมันถือไปส่งให้เราจนถึงท่าเรือ ” และเมื่อถึงท่าเรือชายทั้งสองคนก็คืนยามให้กับศิษย์และบอกกับพระครูศรีรัตนรักษ์ว่าพวกผมเป็นโจรคิดจะมาปล้นเงินในยามของท่านแต่ไม่รู้ทำไมจึงไม่กล้าปล้น ทั้งสองกราบขอโทษพระครูศรีรัตนรักษ์ ท่านไม่ได้ถือโทษเอาความกับโจรทั้งสองคน

พระครูศรีทธานุรักษ์
(ตาหลวงวรรณ วาจาสิทธิ์)

ประวัติวัดรัตนาราม

วัดรัตนาราม ตั้งอยู่เลขที่ ๕๙๗ หมู่ที่ ๑ บ้านปากพะยูน ตำบลปากพะยูน อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ๙๓๑๒๐ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่เนินสูง ลาดต่ำมาทางทิศตะวันออก มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๔๔ ไร่ ๑ งาน ๑๗ ตารางวา ตามเอกสาร ส.ค. เลขที่ ๕๒๗ และ ๕๒๘

ประวัติพระนอน

พระพุทธรัตนาราม(พระนอน)เป็นพระปราสาทประดิษฐานอยู่บนเนินควนภายใน วัดรัตนาราม (วัดบ่อหมาแป๊ะ) ตำบลปากพะยูน อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ในเขตเทศบาลตำบลปากพะยูน สร้างเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๔ ยาว ๒๒ ม. กว้าง ๕ ม. สูง ๓ .๗๐ ม. โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงถวายพระนามให้ ควนพระนอนที่ประชาชนชาวปากพะยูนเรียกจนเคยชิน เป็นเนินสูงสามารถมองเห็นทะเลสาบสงขลาได้ถึงสามด้าน คือ ด้านทิศตะวันออกมองเห็นทะเลหลวง ส่วนทางด้านทิศตะวันตกจะเห็นทั้งทะเลหลวง และอ่าวบางเตง สภาพธรรมชาติสวยงามเป็นป่าละเมาะหนาแน่น มีพันธุ์ไม้หายากชนิด ที่ผ่านมาพระพุทธรัตนาราม และควนพระนอนขาดการดูแลสภาพเสื่อมโทรม และเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่นในทางไม่ดี จนกระทั่งพระศิริ ปิยะธัมโม ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ที่ปากพะยูนและจำพรรษาอยู่ในระจิมทองนันทบุรี ได้มาบูรณะองค์พระโดยได้เริ่มปรับปรุงฐานและจะปรับปรุงสภาพพื้นที่โดยรอบของควนพระนอน เมื่อโครงการแล้วเสร็จก็จะเป็นพื้นที่ "พุทธอุทยานควนพระนอน"

โครงการพัฒนาวัด-พัฒนาคน “วงษ์รัตน์ เพชรตีบ” ส.อบจ.พัทลุง

วงษ์รัตน์ เพชรตีบ สมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดพัทลุง หรือ ส.อบจ.พัทลุง เขต อ.ปากพะยูน จัดทำโครงการที่น่าสนใจ คือ โครงการ "พัฒนาวัด พัฒนาคน" เป็นวัดอยู่ในเขต เทศบาลตำบลปากพะยูนมีพระนอนยาว ๒๒ เมตรอยู่บนควน สร้างเมื่อ ๔ ก.ค. ๒๕๑๔ ในหลวงทรงโปรดเกล้าฯ ถวายพระนาม ว่า "**พระพุทธรัตนาราม**" ประดิษฐานอยู่บนควนรัตนารามหรือวัดบ่อหมาแป๊ะ ชำรุดทึดโทรม จึงพร้อมพระภิกษุ และชาวบ้านปรับปรุง และทราบอีกว่ามีรอย พระพุทธบาทเก็บบอยู่ด้วย โดยบูรณะ เพื่อให้เป็นพุทธอุทยานควนพระนอน

"โดยมี ๔ กิจกรรม ๑.ปรับปรุงบันไดทางขึ้น ๑๐๗ ขั้น ๒.บูรณะองค์รัตนาราม ๓.สร้างศาลาจตุรมุข ประดิษฐาน รอยพระพุทธบาท และ ๔.ปรับปรุงป่าละเมาะสองข้างทางขึ้น ฝั่งขวาเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม ฝั่งซ้ายเป็นที่พักผ่อนของประชาชน ทั้งหมดคือ พุทธอุทยานควนพระนอน กำหนดเสร็จ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ นี้ เพื่อฉลองปีพุทธชยันตี แล้วพร้อมเปิดในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ซึ่งเป็นวันกำนันผู้ใหญ่บ้าน ผมประสานชมรมกำนันผู้ใหญ่เข้าร่วมด้วยเพื่อทำงานร่วมกันระหว่างท้องถิ่นกับท้องที่" "วงษ์รัตน์" มองว่า ท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาก เพราะทุกตารางนิ้วเป็นท้องถิ่น ถ้าท้องถิ่นทุกแห่งมีความพร้อมในการพัฒนาทุกด้าน สุดท้ายประเทศก็เจริญก้าวหน้า เพราะท้องถิ่นก็เหมือนประเทศเล็กๆ ประเทศหนึ่งปัญหามีทุกประเด็น รัฐบาลต้องสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีความพร้อมในทุกด้านเพื่อการดูแลพื้นที่และบริการประชาชน

“เริ่มจากงบประมาณปี ๔๒ พ.ร.บ. กำหนดแผนฯกำหนดปี ๔๙ รายได้ท้องถิ่นต้อง ๓๕% ต่อรายได้รัฐบาล วันหนึ่งปี ๕๖ ยังอยู่ที่ ๒๗.๒๗% เลย ส่วนงานนั้นบริการสาธารณะก็ให้ท้องถิ่นทำ รัฐบาลอย่ามาแย่งงานท้องถิ่นทำ ดูงาน เศรษฐกิจ ความมั่นคง และความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศไป ส่วนที่เหลือก็ให้ท้องถิ่นดำเนินการ” ทั้งหมดคือวิสัยทัศน์และโครงการที่ "วงศ์รัตน์ เพชรตیب" ส.อบจ. พัทลุง เขต อ.ปากพะยูน จะดำเนินการให้ลุล่วง เพื่อประโยชน์ของประชาชนชาวพัทลุงต่อไป

พระพุทธรัตนารากร(พระนอน)เป็นพระปราไสยาท

วัดรัตนาราม (วัดบ่อหมาแป๊ะ) ตำบลปากพะยูน อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง ในเขต
เทศบาลตำบลปากพะยูน โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงถวายพระนาม
ให้ ควนพระนอน

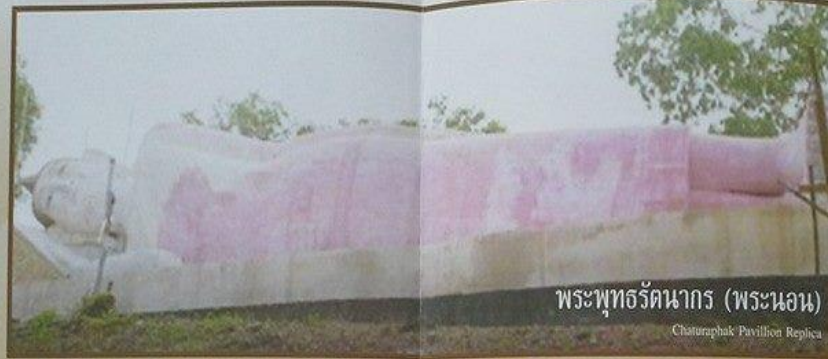

รอยพระพุทธรบาท บนคานพระนอน

พระพุทธรัดนาก (พระนอน)

Chaturphak Pavilion Replica

พระพุทธรัดนาก (พระนอน)

Buddha Rattanakorn (Reclining Buddha)

เป็นพระพุทธรูปปางไสยาสน์ สร้างเมื่อ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๐๔ โดย
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ราชวาท
พระนามให้ และทำการบูรณะ ที่ชำรุดและทาสีใหม่

The Buddha statue was built on July 4, 1971.
His Majesty King Bhumibol Adulyadej provided its name.

We will renovate and improve
the condition of the Buddha statue.

พระพุทธรัดนากจำลอง

Buddha's Footprint Replica

ทางวัดได้มาพร้อมกันกับพระนามของพระนอนองค์ขาด
ที่ประดิษฐานให้ประชาชนได้เคารพบูชา จึงจะสร้างศาลาคลุม
เพื่อประดิษฐานรอยพระพุทธรัดนากจำลอง ตามโครงการ
พัฒนาคนพัฒนาจังหวัด ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทูลเกล้าฯ
The name of the temple derived from the Buddha statue but
still lacking the place for people to pay respect. We, thus,
decide to build a Chaturphak Pavilion. In addition, that
will be the area where Buddha's footprint replica will be
placed in accordance with People and Temple Development
Program, Phattalung Provincial Administrative Organization

บันไดนาคจำลอง

Naga Staircase Replica

บันไดนาค

Naga Staircase

องค์พระนอนประดิษฐานอยู่บนความภายในวัดรัตนาราม (บ่อหมานเป๊ะ)
มีบันได 107 ขั้น ซึ่งถนนด้านถนนฝั่งฐานองค์พระจึงนับรวมถนนด้วย
เป็น 108 ขั้น ปรับปรุงบันไดเดิมให้เป็นบันไดนาค
พร้อมเสาไฟส่องสว่าง

The Reclining Buddha is placed on the hill top, inside
Rattanamaram Temple (Bo Ma Pae). There are 107 steps
from the base up to the top
but if the Buddha base is included, there are 108 steps in
total. Will be renovated from the old staircase
to Naga Staircase with lighting.

สะพานเกาะหมาก-ปากพะยูน

อาหารยามเย็น ท่าเทียบเรือเทศบาลตำบลปากพะยูน

ตลาดสดปากพะยูน

ภาพโดย อุกฤษณ์ อุทัยรังษี สมาคมชาวพัทลุง

โดย ภาพ เพจ Tarad Seafood ปากพะยูน

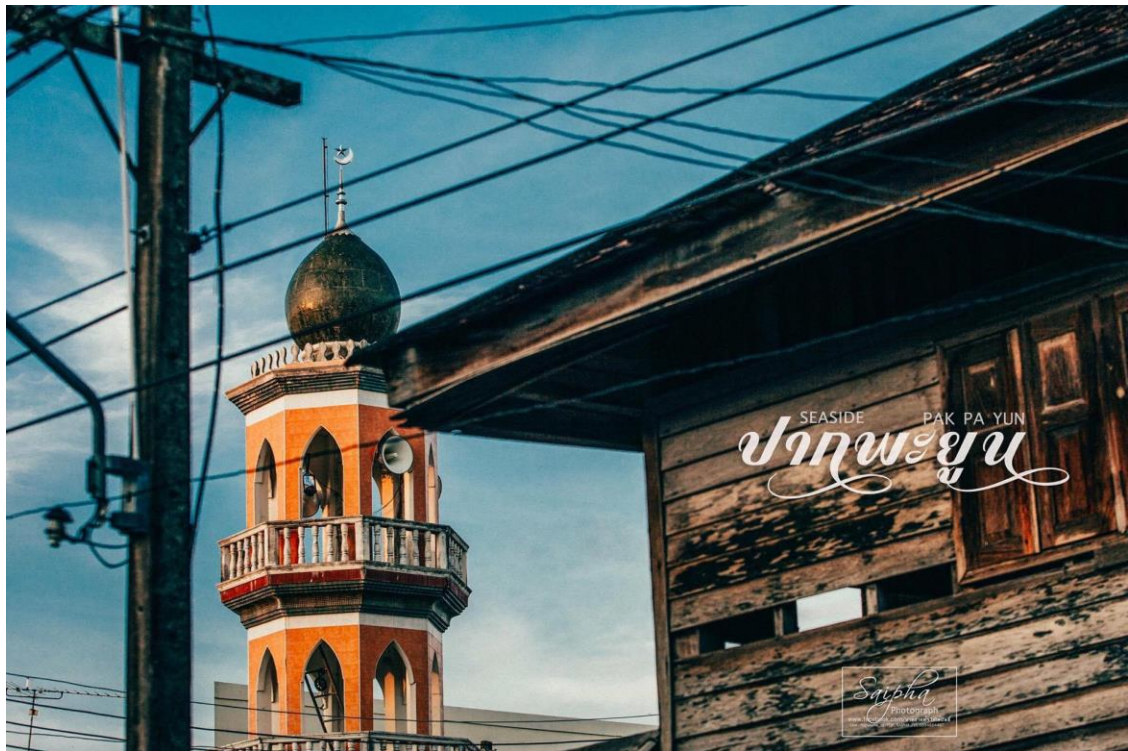

บรรยากาศในเขตเทศบาลตำบลปากพะยูน

(ภาพจาก Facebook ปากพะยูน บนเว็บ pantip.com)

-၈၈-

ทะเลสาบสงขลา

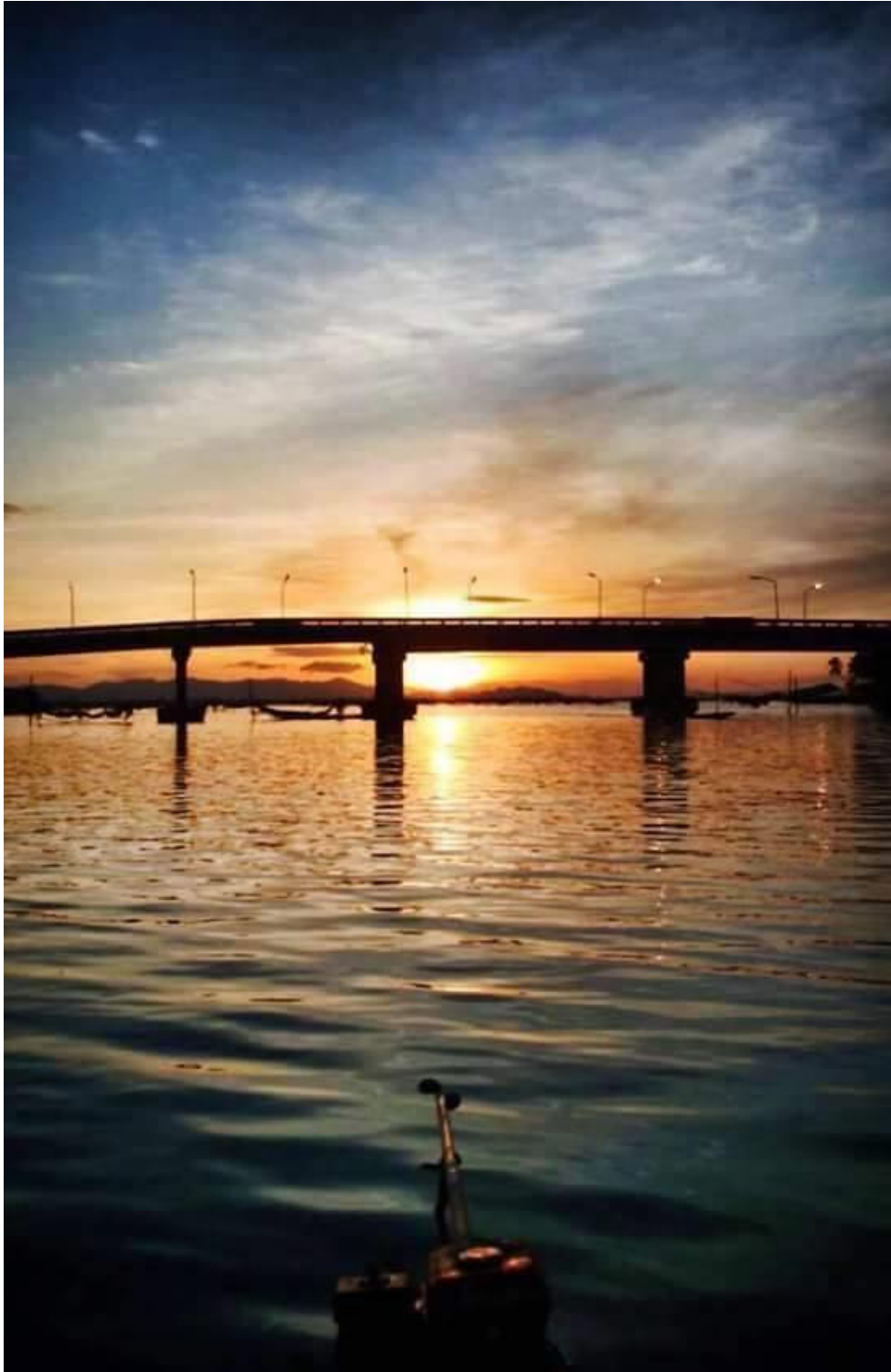

จุดถ่ายรูปในเขตปากพะยูน

สินค้าโอท็อป ปากพะยูน

กุ้งอบแห้ง

(ผลิตระหว่างเดือนกรกฎาคม-ตุลาคม)

กลุ่มชุมชนบ้านกลาง

๙๓๓ หัวหวาด หมู่ ๑ ตำบลปากพะยูน อำเภopakพะยูน จังหวัดพัทลุง ๙๓๑๒๐

ติดต่อ : นางอรุณวรรณ สุวรรณ

โทร : ๐๘-๓๕๓๙-๘๐๔๙, ๐๘-๙๔๓๘-๓๘๔๑

สินค้าโอท็อป ปากพะยูน

บ้านกุ้งแ้ว สอลิหะ ของฝากจากปากพะยูน

๑๓/๑ หมู่ ๑ ต.ปากพะยูน อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง
Ban Pak Phayun, Phatthalung, Thailand

เพจเฟซบุ๊ก บ้านกุ้งแ้วสอลิหะ - bankungkaew shop

โทร ๐๘๕ ๘๙๕ ๘๗๗๕

สินค้าโอท็อป ปากพะยูน

บ้านกึ่งแก้ว สอติหะ ของฝากจากปากพะยูน

๑๓/๑ หมู่ ๑ ต.ปากพะยูน อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง
Ban Pak Phayun, Phatthalung, Thailand

เพจเฟซบุ๊ก บ้านกึ่งแก้วสอติหะ - bankungkaew shop

โทร ๐๘๕ ๘๙๕ ๘๗๗๕

สินค้าโอท็อป ปากพะยูน

บ้านกึ่งแก้ว สอติหะ ของฝากจากปากพะยูน

๑๓/๑ หมู่ ๑ ต.ปากพะยูน อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง
Ban Pak Phayun, Phatthalung, Thailand

เพจเฟซบุ๊ก บ้านกึ่งแก้วสอติหะ - bankungkaew shop

โทร ๐๘๕ ๘๙๕ ๘๗๗๕

โรงแรม ที่พัก

โรงแรมวังพะยูง ๐๗๔-๖๙๙๐๑๓

โรงแรม ที่พัก

โรงแรมริมบึงและร้านอาหารริมบึง

ติดต่อ สอบถาม ๐๗๔-๖๙๙-๔๘๐,๐๘๙-๙๖๙-๙๔๘๐

โรงแรม ที่พัก

เบค แอนด์ โบ๊ท อ่าวพะยูน รีสอร์ท

๒๑๘ ม.๓ ปากพะยูน พัทลุง ๙๓๑๒๐

โทรศัพท์: ๐๙๑-๘๖๑-๒๓๓๙

โรงแรม ที่พัก/ร้านอาหาร

เกาะเกาะเลควิว /ครัวข้าวหลวง

ต.ปากพะยูน อ.ปากพะยูน

อำเภอปากพะยูน

@kaokholakeview

โทร ๐๙๓ ๖๖๗ ๖๘๐๑

เปิด วันอังคาร-อาทิตย์ ๑๐.๐๐-๒๒.๐๐ น.

หยุดทุกวันจันทร์

รถโดยสารประจำทาง

เส้นทาง ปากพะยูน – พัทลุง

เส้นทาง ปากพะยูน – หาดเตา

